Brunate, 13.VI.912. Четвъртък

Тук съм от онзи ден. Заварих
Лелка мъртва — и сега сирити
все уж тих, вслушан в дъхан-
ето на душата си. Единствена
едва-едвамина утеха. Сега той
е добил тържествения вид
на покоя — в гроб чуден край.
Само днес от 2-часа сме при
нейния ковчег. Тя е убита от
скръб. — Помислете си: Той си
затворил сам очите. — Довечера
пристига брат ми. Не е ли
вдруг (и ден-два) е. Не е ли
подобно посрещането да не бъде
много тържествено и да не стане
мъчно погребението? Сърдечни поздрави на Б. Т.

6882 Carusc & De Alessandri Stab. Fot. Milano

Д-р К. Кръстев
ул. Аспарух,
София

Bulgaria. Sofia.

инв. № 378